

М.М. Денежкін

Центральний науково-дослідний інститут Збройних Сил України, Київ

ВПЛИВ ОЦІНЮВАННЯ ТА АНАЛІЗУ СПРОМОЖНОСТЕЙ НА ВИЗНАЧЕННЯ ЗАХОДІВ РОЗВИТКУ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

У статті розглянуто вплив на планування заходів розвитку Збройних Сил України процедури оцінювання та аналізу спроможностей. Проаналізовані існуючі підходи до визначення заходів розвитку збройних сил та визначена їх ідентичність з підходами, які використовуються в Збройних Силах України. Пропонується шляхи врахування в Україні принципів та правил в ході оборонного панування, якими користуються країни-члени НАТО, які базуються на врахуванні переваг, які стосуються більш конкретного визначення цілей та завдань розвитку збройних сил. Наводяться можливі завдання втілення у практику цього методу в Україні, яке стає достатньо простим та дозволяє зберегти національну систему планування та військової освіти без докорінної перебудови, а лише введенням нової процедури оцінювання оперативних (бойових) спроможностей та аналізу їх базових компонентів, а також коректним порівнянням понятійного апарату.

Ключові слова: бойові спроможності, носії спроможностей, базові компоненти (складові) спроможностей.

Вступ

Постановка проблеми. Потреба в створенні ефективної системи оборонного планування в Україні, яка спрямована на реалізацію функцій органів управління, ефективне виконання заходів програм і планів розвитку Збройних Сил (далі – ЗС) України, із використанням принципів та правил країн – членів НАТО, сучасних методів на основі спроможностей обумовлює актуальність та наукову значущість статті [1].

Аналіз останніх досліджень і публікацій [2–13] свідчить про переорієнтацію національної системи оборонного планування на принципи і правила, що використовуються країнами – членами НАТО.

У ЗС України перехід на планування, що базується на спроможностях, здійснюється вже не вперше. Попередні спроби були незакінченими. На сьогодні результати проведених семінарів та навчальних курсів у ЗС України з планування на основі спроможностей із залученням іноземних фахівців говорять про досягнутий значний прогрес, але вони повністю не зняли проблемні питання, які є результатом розбіжностей національних систем планування іноземних експертів та українських, використання для оцінювання результатів бойових дій різних показників, нестачі базових знань, різниці у понятійному апараті, відсутності навиків із здійснення оцінювання та аналізу результатів планування, отриманого власного досвіду.

Проведення порівняння систем оборонного планування країн – членів НАТО та України через ідентичність основних положень управління розвитком збройних сил тощо, на наш погляд, могло б зня-

ти більшу частину проблемних питань та зробити процес адаптації систем швидшим, простішим та менш затратним.

Метою статті є визначення впливу на планування заходів розвитку Збройних Сил України процедури оцінювання та аналізу спроможностей. Це дозволяє розглянути розвиток ЗС України через розвиток їхніх спроможностей. дослідження.

Виклад основного матеріалу

Одною з причин виникнення проблемних питань у ході впровадження методу планування на основі спроможностей стала, на наш погляд, потреба фахівців оборонного планування мати багатогранні знання з теорії та практики стратегічного менеджменту, воєнного мистецтва, будівництва та розвитку Збройних Сил, управління ресурсами. Спеціалістів такого широкого профілю система військової освіти на сьогодні не готує, а фахівців формує саме посада та необхідність виконувати завдання за призначенням.

Проведений аналіз оборонного планування у країнах НАТО дозволяє стверджувати, що вони розглядають оперативну (бойову) спроможність як категорію, яка віддзеркалює здатність та готовність військових формувань до виконання завдань за призначенням. Носіями спроможностей є з'єднання, військові частини (військові організаційні структури) і підрозділи військових частин, органи управління, окремі засоби.

Спроможності змінюються під впливом, з одного боку, безпекового середовища, завдань оборони, потреби у якостях для дій у визначених умовах обстановки і розглядаються як необхідні. З другого боку – віддзеркалюють їхній поточний стан та здат-

ність виконувати завдання за призначенням і є наявними. Спроможності, яких не вистачає для виконання завдань у новому середовищі безпеки, є критичними і визначаються як різниця між необхідними та наявними спроможностями. Вони використовуються для планування розвитку збройних сил.

Під час плануванні розвитку на основі спроможностей у країнах – членах НАТО використовують поняття “базові компоненти (складові) спроможностей”. Вони є визначальними для їх створення, розвитку та оцінювання. До них належать:

- доктринальна база – наявність концепцій, настанов, засад застосування, стандартних операційних процедур та інших керівних документів;
- організація – наявність організаційної структури відповідних сил і засобів, які створюють відповідну спроможність;
- підготовка – наявність системи підготовки відповідних сил і засобів, що створюють певну спроможність, індивідуальна та колективна підготовка особового складу, підготовка штабів та військових формувань;
- ресурсне забезпечення – забезпеченість необхідним озброєнням і військовою технікою, обладнанням, запасами МтЗ та витратних матеріалів, а також фінансовими ресурсами;
- якість управління та освіта – наявність належного рівня професійної підготовки керівного складу всіх ланок, системи військової освіти та науки, яка забезпечує обґрунтований розвиток та застосування військ (сил);
- персонал – наявність кваліфікованого та вмотивованого особового складу;
- військова інфраструктура – наявність об’єктів і окремих споруд, призначених для забезпечення

– виконання військами (силами) завдань збройної боротьби, а також для розміщення та забезпечення їх життєдіяльності;

– сумісність – доктринальна, оперативна та технічна сумісність сил і засобів для спільних дій у складі сил оборони, а також багатонаціональних формувань [5].

“Технологія” управління розвитком збройних сил включає визначення завдань збройним силам, які містять сценарії врегулювання викликів та загроз у майбутньому середовищі безпеки. Виходячи із завдань та характеристики середовища безпеки, формуються вимоги до оперативних спроможностей, які через складові аналізуються та оцінюються, а серед базових компонентів спроможностей визначаються критичні. На основі результатів оцінювання складових критичних компонентів формуються напрями і завдання їх розвитку [5].

У ЗС України спроможність – це показник, який кількісно характеризує можливості військових формувань (частин, підрозділів) щодо виконання певних завдань за призначенням за встановлений час у конкретних умовах обстановки.

Ці показники мають ідентичні носії: військові формування (бойові, забезпечення та органи управління, підрозділи, що забезпечують військові формування ресурсами), окремі зразки озброєння, військової техніки (далі – ОВТ), елементи військової інфраструктури (далі – ВІ), витратні матеріально-технічні засоби (далі – МтЗ), особовий склад (далі – ОС).

Саме ці складові розглядаються в якості предмета планування. Здатність військового формування виконати завдання за призначенням вимірюється боєздатністю та боєготовністю.

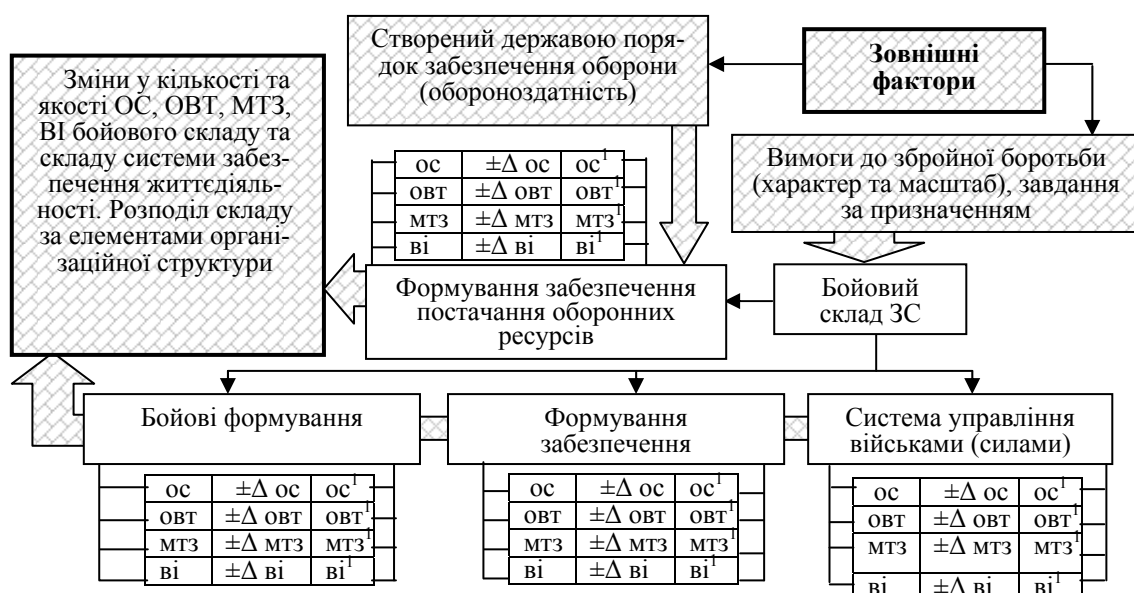

Рис. 1. Схема залежності змін усередині складу Збройних Сил від змін обсягу та характеру завдань, порядку забезпечення потреб оборони в державі (варіант) [10]

Боездатність військового формування вимірюється станом оснащення, а боеготовність – станом укомплектованості вищезазначеними носіям спроможностей, а також підготовленістю особового складу.

Теорія і практика будівництва та розвитку ЗС розглядає розвиток як цілеспрямовану, безповоротну, закономірну зміну матеріальної основи, психологічної здатності та моральної готовності особового складу збройних сил до захисту своєї Батьківщини, у результаті яких виникає новий якісний стан їх складу або організаційної структури [10].

Зміни у завданнях, масштабах, тривалості та особливостях збройної боротьби викликають кількісно-якісні зміни всередині елементів складу та організаційної структури збройних сил, і навпаки, кількісно-якісні зміни всередині складу та організацій-

ної структури збройних сил впливають на їх здатність виконувати завдання за призначенням через їх спроможності (рис. 1).

Кількісно-якісні зміни в ОБТ, МтЗ, ВІ та особовому складі характеризуються різницею між необхідним та наявним станом матеріальної основи спроможностей, при цьому залежно від прогресивного або регресійного розвитку ця різниця може бути зі знаком, відповідно, плюс або мінус ($\pm\Delta\text{ОБТ}$, $\pm\Delta\text{МтЗ}$, $\pm\Delta\text{ВІ}$, $\pm\Delta\text{ОС}$). З другого боку, перехід від початкового стану до кінцевого (запланованого) визначається величиною та глибиною змін, які характеризують цю різницю, $-\pm\Delta$. Практично величина та зміст цієї різниці буде складати обсяги завдань, заходи та вартість переходу з одного стану в інший, тобто характеризувати розвиток ЗС. Це дозволяє управляти розвитком їхніх спроможностей.

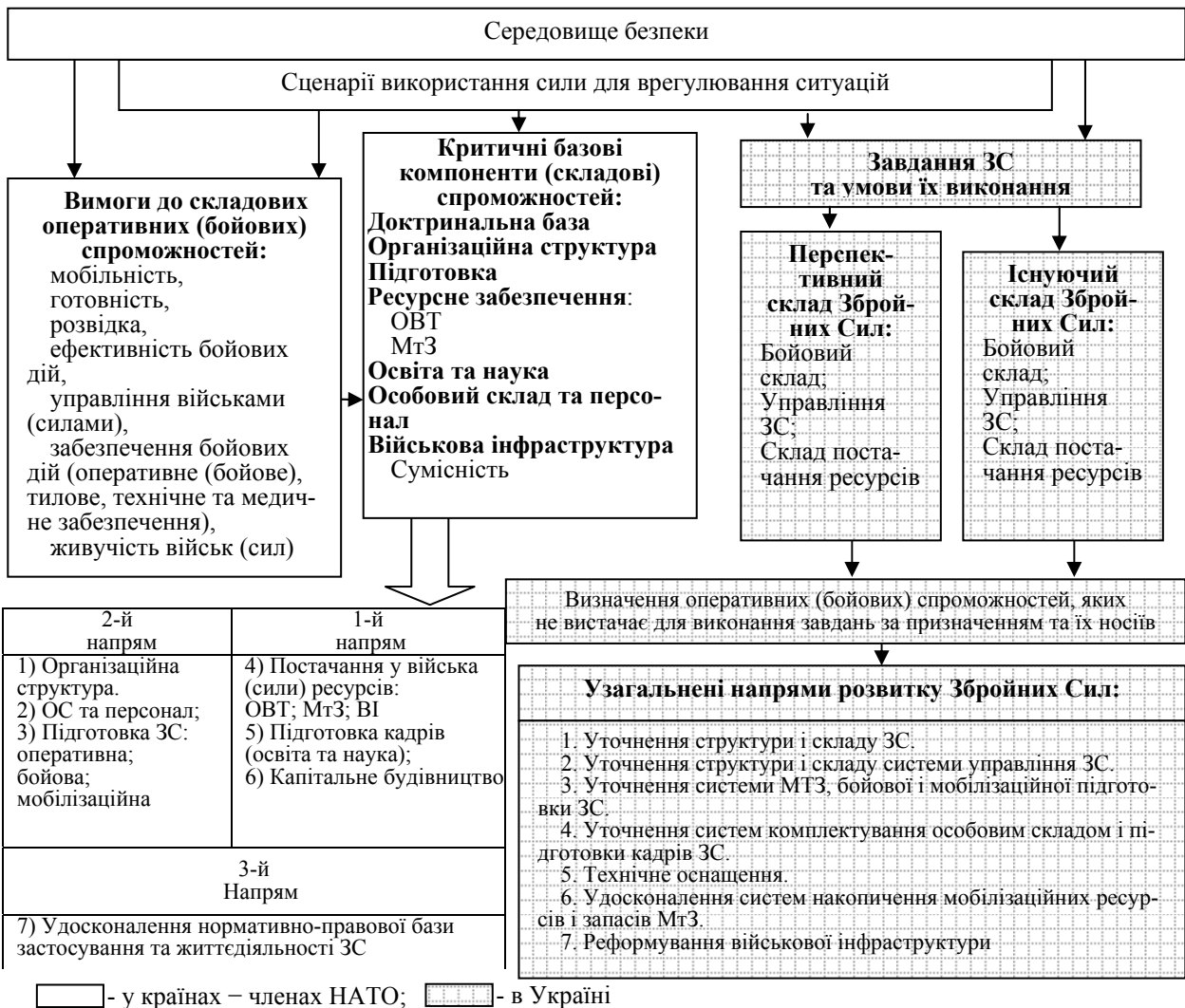

Рис. 2. Схема управління розвитком спроможностей через напрями удосконалення критичних компонентів (складових) спроможностей та розвиток існуючої організаційної структури до перспективної (варіант)

“Технологія” управління розвитком ЗС України включає основні наступні процедури:

- визначення завдань та умов їх виконання;
- формування складу сил, необхідних для ви-

конання цих завдань;

- формування складу засобів забезпечення бойових дій та складових системи управління військами (силами);

- уточнення складу та структури систем воєнно-політичного та адміністративного управління збройними силами;

- здійснення аналізу обсягів кількісно-якісних змін у матеріальній основі спроможностей, визначення обсягів завдань та ресурсів, необхідних для досягнення перспективного складу збройних сил;

- розподіл ресурсів за завданнями, заходами та визначення проміжних результатів програм та планів;

- складання та затвердження планових документів.

Варіанти бойового складу визначаються методом кількісно-якісного співвідношення сил та засобів, порівнянням бойових потенціалів, співвідношенням бойової ефективності виконання завдань за призначенням тощо. Ці варіанти перевіряються на моделях відповідних бойових дій.

Під час аналізу підходів НАТО та України до розвитку ЗС можна побачити багато спільного, а саме:

- використання для оцінювання загроз та умов реалізації програм і планів характеристик середовища безпеки;

- для визначення завдань ЗС та військових формувань, вимог до оперативних (бойових) спроможностей розроблення сценаріїв використання сили для врегулювання ситуацій;

- наявність одних носіїв, які є елементами організаційних структур та базових компонентів спроможностей;

- використання практично однакового переліку ресурсів, необхідних для розвитку спроможностей та організаційних структур (рис. 2).

Водночас є й різниця між цими двома “технологіями”, а саме:

- вимоги до оперативних (бойових) спроможностей (як і самі спроможності) аналізуються в одному випадку з метою визначити ті, яких не вистачає (або є зайвими та не можуть бути використані) через критичні базові компоненти (складові) спроможностей, у другому випадку – через кількість і якість елементів складу та організаційної структури військ (сил);

- розвиток збройних сил здійснюється у першому випадку через критичні базові компоненти (складові) спроможностей, у другому – безпосередньо через елементи складу та організаційної структури;

- напрями і завдання розвитку ЗС у першому випадку формуються під кутом усіх компонентів (складових) спроможностей та постачанням матеріальних засобів (де організаційна структура є лише

одним із елементів компонентів спроможностей), у другому випадку – безпосередньо через елементи складу та організаційної структури шляхом постачання ресурсів для укомплектування військових формувань.

Основна відмінність між процесами – процедура визначення показників, що характеризують майбутні ЗС. У разі розвитку на основі спроможностей – це детальний аналіз складових базових компонентів з метою пошуку серед них критичних (табл. 1).

Пошук критичних базових компонентів (складових) спроможностей здійснюється в країнах НАТО шляхом оцінювання та аналізу їх функціональних груп методом таксономії (систематизацією співвідпорядкованих груп об’єктів). Кожна з функціональних груп спроможностей у ході аналізу деталізується від стратегічного носія до одиничного засобу та має на меті визначення необхідних (наявних) спроможностей на стратегічному, оперативному та тактичному рівнях, що полегшує ідентифікацію та планування їх формування, утримання, нарощування (модернізацію).

Оцінювання спроможностей здійснюється з метою встановлення відхилення реальної оцінки від нормативної (стандартної), яка визначається або проведенням розрахунків з урахуванням відхилення умов та стану елементів структури (моделюванням), або на основі отриманого досвіду реального застосування.

Аналіз спроможностей проводиться з метою встановлення категорій (складових) від стратегічного рівня до конкретного носія для визначення причин відхилення і визначення напрямів їх розвитку.

Зв’язок між категоріями оперативних спроможностей та їх базовими компонентами встановлюється на рівні основних елементів їх носіїв в організаційних структурах військ (сил) (табл. 2).

Загальним є носії спроможностей: у першому випадку вони оцінюються через базові компоненти, у другому – через безпосередньо носії у складі та організаційній структурі.

Наявність глибокого аналізу та оцінювання всіх складових оперативних (бойових) спроможностей та базових компонентів організаційних структур дає можливість більш виважено оцінювати необхідні ресурси для забезпечення розвитку збройних сил, ретельніше підходити до розроблення стратегій розвитку спроможностей, приймати інвестиційні рішення, управління пакетом спроможностей та розвитку військ (сил). Втілення у практику оборонного планування Збройних Сил України процедур оцінювання та аналізу складових оперативних (бойових) та спеціальних спроможностей, базових компонентів спроможностей можна вважати одним із напрямів її адаптації до принципів та правил, що використовують країни – члени НАТО.

Роль переліку категорій (складових) оперативних (бойових) спроможностей у визначенні складу Збройних Сил [14]

Елементи складу ЗС	Категорії (складові) оперативних (бойових) спроможностей												Результат планування сил
	Мобільність	Готовність	Розвідка	Ефективність бойових дій	Управління:			Забезпечення бойових дій				Живучість військ (сил)	
					Військами (силами)	Воєнно-політичне	Адміністративне	Оперативне (бойове)	Тилове	Технічне	Медичне		
Організація бойового складу													Сукупність елементів у формуваннях: ОВТ; МтЗ; Елементів ВІ; ОС (відповідних ВОС)
Бойові формування	±	±	±	±	±	-	-	±	±	±	±	±	
ОЗаб	±	±	±	±	±	-	-	±	±	±	±	±	
ТлЗ	±	±	±	±	±	-	-	±	±	±	±	±	
ТхЗ	±	±	±	±	±	-	-	±	±	±	±	±	
МедЗ	±	±	±	±	±	-	-	±	±	±	±	±	
Військами (силами)	±	±	±	±	±	-	-	±	±	±	±	±	
Система управління Збройних Сил													Сукупність елементів у формуваннях: ОВТ; МтЗ; Елементів ВІ; ОС (відповідних ВОС)
Воєнно-політичне	±	±	±	-	-	-	-	-	-	-	-	±	
Адміністративне	±	±	±	-	-	±	±	-	±	±	±	±	
Структурні підрозділи постачання ресурсів													Сукупність структур постачання: ОВТ; МтЗ; ВІ; ОС (підготовки кадрів)
ОС	-	±	-	±	-	±	±	-	±	±	±	±	
ОВТ	-	±	-	±	-	±	±	-	±	±	±	±	
МтЗ	-	±	-	±	-	±	±	-	±	±	±	±	
ВІ	-	±	-	±	-	±	±	-	±	±	±	±	
Організаційна структура Збройних Сил, яка відповідає вимогам до оперативних (бойових) спроможностей та здатна виконати завдання за призначенням з урахуванням прийнятного ризику													

Висновки

Запропонований порівняльний аналіз планування розвитку ЗС на основі спроможностей і того, що нині використовується в Україні, говорить про наявність багатьох аналогій у процедурах. За умови виваженого підходу до адаптації оборонного планування в ЗС України до правил, що використовують країни НАТО, завдання втілення у практику цього методу в Україні стає достатньо простим та дозволяє зберегти національну систему планування та військової освіти без докорінної перебудови, а лише

введенням нової процедури оцінювання оперативних (бойових) спроможностей та аналізу їх базових компонентів, а також коректним порівнянням понятійного апарату.

У подальшому доцільно внести зміни до послідовності існуючого процесу виконання завдань оборонного планування, додати до нього процедури оцінювання складових оперативних (бойових) спроможностей та аналізу їх базових компонентів, провести аналогії між процедурами, коректно порівняти понятійний апарат.

Перелік критичних базових компонентів (складових) спроможностей та основних елементів їх носіїв в організаційних структурах Збройних Сил [14]

Базові компоненти (складові) спроможностей Складові військових формувань – носії спроможностей	Доктринальна база	Підготовка	Ресурсне забезпечення		Освіта та наука (лідерство)		Особовий склад (персонал)	Військова інфраструктура	Сумісність*
			ОВТ	МтЗ	Освіта	Наука			
Організаційна структура Збройних Сил									
Бойовий склад	±	±	±	±	±	±	±	±	±
Структурні підрозділи постачання ресурсів	±	±	±	±	±	±	±	±	±
Управління Збройними Силами:									
<i>воєнно-політичне</i>	±	±	–	±	±	±	±	±	–
<i>адміністративне</i>	±	±	–	±	±	±	±	±	–
<i>військами (силами)</i>	±	±	±	±	–	–	±	±	±
Перелік критичних базових компонентів (складових) спроможностей та елементів носіїв для визначення переліку тих, які треба утримувати , які треба нарошувати , створювати нові та ті, яких необхідно позбавлятися									

* – є відображенням відповідності всіх базових компонентів (складових) спроможностей вимогам визначених стандартів.

Список літератури

1. Указ Президента України. Про стратегічний оборонний бюлетень України від 06 червня 2016 року № 240/2016 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.zakon5.rada.gov.ua/laws/show/240-16> (дата звернення 15.12.2017 р.).
2. Середньостроковий план пріоритетних дій Уряду на період до 2020 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.kmu.gov.ua. (дата звернення 15.12.2017 р.).
3. Указ Президента України. Про рішення РНБО України від 28 квітня 2014 року «Про заходи щодо підвищення ефективності планування в секторі безпеки і оборони»: Указ Президента України від 13 травня 2014 р. – К., 2014. – № 468/2014. – 2 с.
4. Положення про середньострокове та короткострокове оборонне планування в Міністерстві оборони України та Збройних Силах України: Наказ Міністерства оборони України (від 17.11.2016 № 610). – К.: 2016. – 23 с.
5. Рекомендації з оборонного планування на основі спроможностей в Міністерстві оборони України та Збройних Силах України. – К.: Міністерство оборони України, 2017. – 52 с.
6. Рекомендації з порядку організації проведення оцінювання спроможностей у Збройних Силах України: Наказ Міністерства оборони України (від 17.11.2016 № 610). – К.: 2016. – 23 с.
7. Міністерство оборони України. Єдиний перелік (каталог) спроможностей Міністерства оборони України та Збройних Сил України. – К.: 2017. – № 5789/С/5. – 27 с.
8. Романченко І.С. Теоретико-методологічні засади побудови системи управління ефективністю планування та виконання програм розвитку Збройних Сил України / І.С. Романченко, В.Ю. Богданович, М.М. Денежкін // Наука і оборона. – К.: МО України, 2015. – № 3/4. – С. 50-55.
9. Богданович В.Ю. Методологічний підхід до формалізації оцінювання ефективності планування розвитку Збройних Сил України на основі методу експертно-значущих проміжних сценаріїв / В.Ю. Богданович, М.М. Денежкін // 36. Наук. праць ЦНДІ ЗС України. – 2015. – № 1 (71). – С. 297.
10. Денежкін М.М. До питання планування розвитку Збройних Сил України / М.М. Денежкін // 36. Наук. Праць. ЦНДІ ЗС України. – К.: 2017. – № 2 (80). – С. 199-209.

11. Потапов Г.М. Проблемні питання удосконалення механізмів формування програм та планів реформування та розвитку Збройних Сил України / Г.М. Потапов, М.М. Денежкін, О.А. Василенко // Зб. наук. пр. ЦНДІ ЗС України. – К.: ЦНДІ ЗСУ, 2014. – № 4 (70). – С. 34-41.
12. Денежкін М.М. Погляди на функціонування системи оборонного планування у Збройних Силах України / О.І. Грінченко, М.М. Денежкін // Наука і оборона. – 2005. – № 1. – С. 16-22.
13. Joint Capability Areas, 9 JAN, 2015.
14. Обґрунтування рекомендацій щодо удосконалення механізму формування програм і планів реформування та розвитку Збройних Сил України під час здійснення оборонного планування: звіт про НДР «Меридіан – ОП» (2 етап.) / ЦНДІ ЗС України; керівл. Г.М. Потапов; викон.: С.С. Масловський [та ін.]. – К.: 2014. – 188 с. – № ДР 0101U001854.

References

1. Decree of the President of Ukraine (2017), “Pro stratehichnyi oboronnyi biuletен Ukraine vid 06 chervnia 2016 roku” [On the Strategic Defense Bulletin of Ukraine dated 06 June 2016], No. 240/2016, Electronic resource, access mode: <http://www.zakon5.rada.gov.ua/laws/show/240-16> (application date dated 15/12/2017).
2. (2017), “Serednostrokovyi plan priorityetnykh dii Uriadu na period do 2020 roku” [Medium-Term Plan of Priority Actions of the Government for the Period until 2020], Electronic resource, access mode: www.kmu.gov.ua. (application date dated 15.12.2017).
3. Decree of the President of Ukraine (2014), “Pro rishennia RNBO Ukrainy vid 28 kvitnia 2014 roku «Pro zakhody shchodo pidvyshchennia efektyvnosti planuvannya v sektori bezpeky i oborony»: vid 13 travnia” [On the decision of the National Security and Defense Council of Ukraine dated April 28, 2014 “On Measures to Enhance the Effectiveness of Planning in the Security and Defense Sector”: Decree of the President of Ukraine dated May 13], Kyiv, No. 468/2014, 2 p.
4. Order of the Ministry of Defense of Ukraine (2016), “Polozhennia pro serednostrokovе ta korotkostrokovе oboronne planuvannya v Ministerstvi oborony Ukrainy ta Zbroinykh Sylakh Ukrainy” [Provisions on medium and short-term defense planning in the Ministry of Defense of Ukraine and the Armed Forces of Ukraine], November 17, No. 610, Kyiv, 23 p.
5. Ministry of Defense of Ukraine (2017), “Rekomendatsii z oboronnoho planuvannya na osnovi spromozhnosti v Ministerstvi oborony Ukrainy ta Zbroinykh Sylakh Ukrainy” [Recommendations for Defense Planning on the basis of capabilities in the Ministry of Defense of Ukraine and the Armed Forces of Ukraine], Kyiv, 52 p.
6. Order of the Ministry of Defense of Ukraine (2016), “Rekomendatsii z poriadku orhanizatsii provedennia otsiniuvannya spromozhnosti u Zbroinykh Sylakh Ukrainy” [Recommendations on the procedure for organizing the assessment of capabilities in the Armed Forces of Ukraine], 17.11.2016, No. 610, Kyiv, 23 p.
7. Ministry of Defense of Ukraine (2017), “Yedynyi perelik (kataloh) spromozhnosti Ministerstva oborony Ukrainy ta Zbroinykh Syl Ukrainy” [The only list (catalog) of the capabilities of the Ministry of Defense of Ukraine and the Armed Forces of Ukraine], Kyiv, No. 5789/P/5, 27 p.
8. Romanchenko, I.S., Bogdanovich, V.Yu. and Dieniezhkin, M.M. (2015), “Teoretiko-metodologichni zasady pobudovi sistemi upravlinnya efektyvnisty planuvannya ta vikonannya program rozvitku Zbroynih Sil Ukrayini” [Theoretical and Methodological Principles of Building a System for Effectiveness of Planning and Implementation of the Programs of Development of the Armed Forces of Ukraine], *Science and defense*, Ministry of Defense of Ukraine, Kyiv, No. 3/4, 50-55 p.
9. Bogdanovich, V.Yu. and Dieniezhkin, M.M. (2015), “Metodologichniy pidhid do formalizatsiyi otsinyuvannya efektyvnosti planuvannya rozvitku Zbroynih Sil Ukrayini na osnovi metodu ekspertno-znachuschih promizhnih stsenariyiv” [Methodological Approach to Formation of Estimation of the Effectiveness of Planning of the Development of the Armed Forces of Ukraine on the Basis of the Method of Experimental Significant Intermediate Scripts], *Works of the Central Research Institute of the Armed Forces of Ukraine*, No. 1 (71), 297 p.
10. Dieniezhkin, M.M. (2017), “Do pitannya planuvannya rozvitku Zbroynih Sil Ukrayini” [On the Planning of the Development of the Armed Forces of Ukraine], *Zb. Science Work Central Scientific Research Institute of the Armed Forces of Ukraine*, Kyiv, No. 2 (80), pp. 199-209.
11. Potapov, G.M., Dieniezhkin, M.M. and Vasilenko, O.A. (2014), “Problemni pitannya udoskonalennya mehanizmv formuvannya program ta planiv reformuvannya ta rozvitku Zbroynih Sil Ukrayini” [Problems of Improvement of the Mechanisms for the Formation of Programs and Plans for the Reform and Development of the Armed Forces of Ukraine], *Prob. sciences Central Scientific and Research Center of the Armed Forces of Ukraine*, ZNII of the Armed Forces, Kyiv, No. 4 (70), pp. 34-41.
12. Grinenko, O.I. and Dieniezhkin, M.M. (2015), “Poglyadi na funktsionuvannya sistemi oboronnoho planuvannya u Zbroynih Silah Ukrayini” [Views on the Functioning of the Defense Planning System in the Armed Forces of Ukraine], *Science and Defense*, No. 1, pp. 16-22.
13. (2015), *Joint Capability Areas* 9 JAN.
14. (2014), “Obgruntuvannya rekomendatsiy schodo udoskonalennya mehanizmu formuvannya program i planiv reformuvannya ta rozvitku Zbroynih Sil Ukrayini pid chas zdiysnennya oboronnoho planuvannya: zvit pro NDR «Meridian – OP» (2 etap.)” [Substantiation of recommendations on improvement of the mechanism for the formation of programs and plans for the reformation and development of the Armed Forces of Ukraine during the implementation of defense planning: a report on the MRD “Meridian-OP” (stage 2)], Central Scientific Research Institute of the Armed Forces of Ukraine; management Potapov; G.M., execute: Maslovsky S.S. [and others], Kyiv, 188 p., No. DR 0101U001854.

Відомості про автора:

Денежкін Микола Миколайович
кандидат військових наук
старший науковий співробітник
провідний науковий співробітник
Центрального науково-дослідного інституту
Збройних Сил України,
Київ, Україна
<https://orcid.org/0000-0003-0918-0880>

Information about the author:

Mykola Dieniezhkin
Candidate of Military Sciences
Senior Research
Lead Researcher
of Central Scientific-Research Institute
of Armed Forces of Ukraine,
Kyiv, Ukraine
<https://orcid.org/0000-0003-0918-0880>

**ВЛИЯНИЕ ОЦЕНКИ И АНАЛИЗА ВОЗМОЖНОСТЕЙ
НА ОПРЕДЕЛЕНИЕ МЕРОПРИЯТИЙ РАЗВИТИЯ ВООРУЖЕННЫХ СИЛ УКРАИНЫ**

Н.Н. Денежкин

В статье рассмотрено влияние на планирование мероприятий развития Вооруженных Сил Украины процедуры оценки и анализа возможностей. Проанализированы существующие подходы к определению мер развития вооруженных сил и определена их идентичность с подходами, которые используются в Вооруженных Силах Украины. Предлагается пути учета в Украине принципов и правил в ходе оборонного планирования, которыми пользуются страны-члены НАТО, основанные на учете преимуществ, которые касаются более конкретного определения целей и задач развития вооруженных сил. Приводятся возможные задачи воплощения в практику этого метода в Украине, которые достаточно просты и позволяют сохранить национальную систему планирования и военного образования без коренной перестройки, а лишь введением новой процедуры оценки оперативных (боевых) возможностей и анализа их базовых компонентов, а также корректным сравнением понятийного аппарата.

Ключевые слова: боевые способности, носители возможностей, базовые компоненты (составляющие) возможностей.

**THE INFLUENCE OF EVALUATION AND ANALYSIS OF CAPACITY TO DEFINING MEASURES
OF DEVELOPMENT OF THE ARMED FORCES OF UKRAINE**

M. Dieniezhkin

The article deals with the influence on planning of measures for the development of the Armed Forces of Ukraine in the procedure of assessment and analysis of capabilities. The existing approaches to the definition of measures for the development of the armed forces are analyzed and their identity is identified with the approaches used in the Armed Forces of Ukraine. The ways of taking into account in Ukraine of the principles and rules in the course of defense domination, which are used by the NATO member countries, are based on consideration of the advantages concerning more concrete definition of goals and tasks of development of the armed forces.

The need to create an effective system of defense planning in Ukraine aimed at the implementation of the functions of the governing bodies, the effective implementation of program activities and plans for the development of the Armed Forces of Ukraine, using the principles and rules of the NATO member states, modern methods based on the capabilities determines the urgency and scientific significance of the fate.

Possible tasks of implementation of this method in Ukraine are presented, which becomes quite simple and allows to preserve the national system of planning and military education without radical adjustment, but only by introducing a new procedure for assessing operational (combat) capabilities and analyzing their basic components, as well as a correct comparison of conceptual the apparatus.

The availability of in-depth analysis and evaluation of all components of operational (combat) capabilities and the basic components of organizational structures makes it possible to more carefully assess the necessary resources for the development of the armed forces, to more closely approach development of capacity development strategies, to make investment decisions, package management and development of troops (forces). Implementation of the military planning practice of the Armed Forces of Ukraine of the procedures for assessing and analyzing the components of operational (combat) and special capabilities, basic components of capabilities can be considered as one of the areas of its adaptation to the principles and rules used by NATO member countries.

Keywords: combat capabilities, capacity carriers, basic components (components) of capabilities.